

som det forekommer mig, at man under de forhaandenværende Forhold maa stille sig paa, at dette Spørgsmaal ikke kan tages op til Løsning nu. Da Militærordningen blev gennemført i 1909, var den Ordning, som blev truffet for Militærmusikkens Vedkommende, et Led i den hele Ordning. Siden ændredes ganske vist denne Ordning af Musikken, men den ændredes af de samme Rigsdagspartier, som havde gennemført Ordningen af 1909, og det forekommer mig da, at det ved den Omstændighed, at Musikens Ordning har været sammenkædet med hele den øvrige Ordning af Militærvæsenet, er udelukket, at man kan løse dette Spørgsmaal, uden at der tillige sker andre Ændringer i vor Militærlovgivning. Naar denne kommer til at foreligge til Revision, vil der ogsaa være Grund til at tage dette Spørgsmaal op til ny Afgørelse. Selve Ønsket om megen Musik er vel nogenlunde ligelig udbredt i de forskellige Partier, men Spørgsmaalet staar, som sagt, i et bestemt Forhold til den Militærordning, som i sin Tid blev gennemført.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), der talte for Andragendets Henvisning, udtalte, at Hensigten hermed nærmest var den at faa undersøgt, hvorledes Spørgsmaalet eventuelt kan ordnes. Men dertil behøves i og for sig ikke nogen Henvisning af Folketinget. Allerede under Forhandlingerne i Udvalget gjorde jeg, da det ærede Medlem der fremkom med en Henstilling om at faa Sagen undersøgt, den Bemærkning, at det skulde der ikke være noget i Vejen for. Med Hensyn til selve Omkostningerne har jeg forhørt mig om, hvor meget omtrent en Ordning, parallel med den, der fandtes i sin Tid, vil koste, og faaet den Oplysning, at den vil komme til at koste saadant noget som 160,000 Kr. (*Ellinger*: Er det det hele?). Ja, det er det hele, og en nærmere Undersøgelse af, hvordan det kan ordnes, kan til enhver Tid ske. En Henvisning i den Form, som den er foreslaaet her, betyder i Virkeligheden en Opfordring til at fremsætte Lovforslag om Sagen, og det vilde jeg anse for urigtigt at gøre, naar det ikke sker i Forbindelse med andre Ændringer i Militærordningen af 1909.

Ordføreren (Mads Larsen): Efter at have hørt den højtærede Ministers Udtalelser skal jeg paa Flertallets Vegne blot opfordre Tingets Medlemmer til at stemme imod Mindretallets Indstilling.

J. C. Christensen: Den højtærede Forsvarsminister satte dette Spørgsmaal i Forbindelse med en almindelig Revision af vor Forsvarsordning. Jeg ser ikke, at der i Virkeligheden saglig set er nogen saadan Forbindelse, den behøver ikke at være der. Hvis den højtærede Minister vilde undersøge Sagen og give os en Udredning af, hvorledes Forholdet skulde ordnes, saa at man fik Musik ved de forskellige Vaaben og navnlig fik Musik i Garnisonsbyerne, maatte Lovgivningsmagten efter mit Skøn kunne tage Beslutning om, hvorvidt man vilde gaa til at indføre en saadan Ordning af Musikken, uden at dette i nogen som helst Henseende vilde foregribe Ordningen af hele vort Forsvarsvæsen.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det er klart, at en Ændring af Militærmusikken ikke foregriber Ordningen af det store Spørgsmaal, hvordan vort Militærvæsen skal være ordnet. Men det er lige saa klart, at Spørgsmaalet om Militærmusikkens Ordning har økonomisk Betydning. Man nedsatte i sin Tid Udgifterne til Militærmusikken for derved at indvinde Penge til andre Ting, det var økonomisk set et Led i hele den Ordning, der den Gang blev gennemført, og derfor kan det ikke anses for rigtigt at foretage en Ændring paa dette Punkt uden samtidig at foretage andre tilsvarende Ændringer, saa at den økonomiske Ligevægt bliver bevaret.

J. C. Christensen: Den højtærede Minister tager fejl. Saaledes som Forslag til Lov om Hærens Ordning oprindeligt blev fremsat, forholdt det sig ganske vist saaledes, at Spørgsmaalet om Afskaffelsen af Militærmusikken var et økonomisk Led i hele Planen, men under Forhandlingerne blev man enig om at udsætte Spørgsmaalet om den endelige Ordning af Militærmusikken til 1. April 1911, saa at man stod frit overfor Spørgsmaalet. Erfaringen har ogsaa vist, at saaledes har man opfattet det, idet man efter 1911 ønskede Spørgsmaalet ordnet paa en anden Maade end fra først af fastsat, idet man ønskede Musikken delvis bibeholdt. Og selv i denne Rigsdagssamling har den højtærede Minister fraveget den Ordning, som oprindeligt var paatænkt. Jeg kan altsaa slet ikke se, at der hviler noget Baand paa os i den Retning, som den højtærede Minister mener.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem vil ikke være i Tvivl om,